

VALVUR

ERAOMANDUST JA KODUKOLDEID KAITSEV AJAKIRI

Nr. 4 B7599

Tartus, 1930. *57-4900* I aastakäik

Ilmub kaks korda kuus.

Vastutav toimetaja ja väljaandja:
PEETER ROOTSLANE.

Toimetaja kirjade aadress: Tartu, Postkast 46.

**Tellimise hind
postiga:**

1 kuuks . . .	kr. —,20
2 " . . .	—,40
3 " . . .	—,60
6 " . . .	1,20
Aastaks . . .	2,40
Ehk iga 10 nr. eest üks kr.	
Üksiknumber	10 senti.

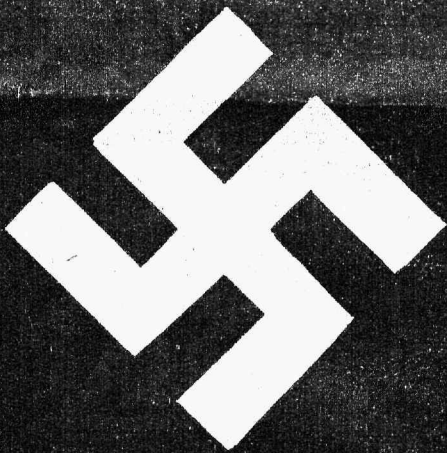
Kuulutuste hind:

1/1 lehekülj	kr. 30,--
1/2 " "	15,--
1/4 " "	8,--
1/8 " "	5,--
1/16 " "	3,--
1/32 " "	1,50
Teksti keskel pool kallim.	

Maks kaastöö eest 5—20 senti trükireast.

SISU: Kodanikud, pidage meeles! — S. O. S. — Politika Katekismus. — Juutide suured plaanid. — Üllatav Uuudis! — Pörguvürst Peltsebul. — Jahve kohtupäev. — Juutide seitse kommunistlikku käsku kõigile mitte juutidele. — Mõned tähtsamad raamatud jne. juudiküsimuse jne. üle.

JUUTIDE MARXISMI JA FAŠISMI VASTANE AJAKIRI

Kodanikud, pidage meeles!

Üks päev enne surmamist Guillotine läbi, 21. jaanuaril 1793. aastal, ütles Prantsuse kuningas Ludwig XVI:

„Seda kõike ma teadsin juba 11 aasta eest — kuidas see ainult tuli, et ma mitte seda ei uskunud.“

Miljonid Veneriigi kodanikud, keda juutide sotsialismi-kommunismi tapamasin nüüd juba on elusate kirjast igavesti kustutanud ja uued miljonid, kelle eluküünla veel kustutama saab — kõik nad võivad ja võiksid samuti Ludwig XVI öelda:

„Seda kõike teadsime ometi juba 1905. aastal, nimelt raamatu „Sionistide Protokollid“e“ ilmumisest saadik, aga kuidas see ometi tuli, et meie seda ei uskunud, et need juutide salaplaanid sotsialismi pettemaski all täide viiakse!“

Eesti rahvas! Sinu iseseisvus on ainult Sinu jõukuses. Praegu kahaneb Sinu jõukus ja ostujõud iga aastaga. Üks tööstus teise järele suleb ukseid, üks kauplus ja äri teise järele jääb maksuvõimetuks. Kohtu- ja pristavihaamer lõpetab ka sarnaste vanade majapidamiste edasi kestvuse võimaluse, kes juba endise Vene keiserriigi ajal on asutatud — nüüd on lõpp. Kas see kõik ei peaks igat kodanikku panema mõtlema: mis on selle põhjuseks? Põhjus on lihtne: rahva ostujõu langus.

Miks langeb rahva ostujõud? Tööpuudusel. Miks on tööpuudus?

Et ettevõtjatel töö produktide ostjaid ei ole. Miks ei ole ostjaid?

Et rahval raha ei ole.

Miks rahval ei ole raha?

Et tööd ei ole, sissetulekut ei ole.

See on nõiarang. Selle pärispõhjus ei ole tööpuudus, ei ole rahapuudus, vaid rahvusliku, oma kodukollet ja kodumaad armastava ja eraomandust austava ilmavaate puudus, mida juutide sotsialismi-kommunismi batsillus on tõbiseks teinud. Kõik ootavad: ei tea, mida toob tulevik? Tulevik toob aga seda vilja, mida tänapäev külvad. Külvad juutide sotsialismi-kommunismi tõbe batsille, siis võid loota, et Venemaa eeskujul kõik kukerpalli läheb ja aeg läheneb, millal ütled need samad sõnad, mida ütles Prantsuse kuningas Ludwig XVI oma surmamise eelpäeval.

Eesti kodanik!

Jäta paar pudelit õlut ehk liiter viina võtmata ja osta selle rahaga „Valvuri“ numbreid! Levita neid rahva massi keskele. Loe rahvale „Valvuri“ artikleid ette! Need tervendavad tõbist ilmavaadet.

Toeta vabatahtlike aanetustega „Valvuri“ levitamist! Muretse veel täna omale iga number „Valvuri“ algusest pääle!

S. O. S.

Ennem meid valitses kasaka nuut,
Nüüd aga teeb seda igalpool juut.
Tema käes kapital, rahas see võim
Millega valitseb juutide hõim.

Juudid need ühiselt juhivad ilma.
Rahval sel' aetakse puru vaid ilma,
Nõnda et isegi aru ta ei saa,
Kuis Siioni kepi all ägab kõik maa.

Venemaa tulvil on juutidest juhte,
Kes terrori abiga lämmatand tahte,
Mis avaldas rahvas — tööliskond — mass.
Nüüd Venemaad nülgimas juutide rass.

Rahaturg kõikjal on juutidel vallutat,
Kullaga tee nendel võimule sillutat.
Maa ilma majandus, tööstus ja kaubandus,
Maa ja mets kõik juutide omandus.

Kui inimkond ennast nüüd kokku ei võta
Ja juutide vastu võitlusse ei tõtta,
Siis juutkond see vallutab kõikjale rajad
Ning kerkivad juutide kuningakojad.

Pauli.

Politika Katekismus.

Küsimine.

Kas on sotsialism üleüldse teostav?

Vastus.

Ei iialgi!

Mispärast mitte?

Sellepärast, et see on looduse sääduse vastane. Sotsialism-kommunism on juutide kõige suurem pettus ja kuritegeline valeõpetus, mida nad gooide — mittejuutide keskel energiliselt levitavad, et sellest kuritegelisest vale õpetusest hullutatud rahvad, juutide juhtimisel ise pilluksid oma riigikorrad kukerpalli, hävitaksid ise eneste juures igasugused vastupanu võimalused ja enesekaitse abinõud, nagu näiteks Venemaal sündis, kus Vene töölisel ja talupojal enam mingisugust vabadust ei ole, nagu see tsaari valitsuse ajal oli olemas.

Juudid räägivad silmakirjaks pimedale rahvamassile ühesarnadusest jne. aga ise mõtlevad nad, kuidas just saaksid oma diktatuuri maksta panna hullutatud rahvamassi abil, et rahvamassilt käest ära kiskuda viimased vabaduse riismedki.

Ühesarnasus on lori, on vale ja pettepilt, on looduse sääduse vastane ja ei teostu mitte iial terves Universumis. Looduse säädused on igavesed, on muutmatad taimeriigis, loomariigis ja terves Universumis. Igal silmapilgul on igal eluväljal halastamata võitlus olemise eest. Täiesti tundmatu on ühesarnadus.

Polaarjää piirkonnad ja palav ekvaator, viljakandjad väljad ja kõrbe liivamered, lilledes lokkavad orud mäejalgel ja igavese lumega kaetud mäetipud, hiigla aurikud ookeanide turjal ja rasked raudteerongid mannermaal — kus on siin ühesarnadus? Kus on siin ühesarnane elamise võimalus ja tingimised? Maakera klii-

ma ise eraldab rahvaid üksteisest ja rahvaste üksikud osad erinevad jälle maakondade järele üksteisest, saavutavad omale elu ülespidamise vahendeid ja tarbeaineid erinevates oludes. Juba ühes ainsas perekonnas lähevad vennad-õed oma kehakasvu, oma iseloomu ja vaimuannete poolest üksteisest lahku. Juba sotsialismi lori ajajatel juutidel enestel on muinasjutt Aadamast ja tema poegadest Kainist ja Abelist, kus juba ühesarnadust polnud, olgugi, et Kaini ja Aabeli isa Adam just Jehoova palge järele oli Jehoova poolt meisterdatud. Aga juba järgmises põlves oli ühesarnadus kadunud. See kinnitab igavest looduse säädust.

Juutide sotsialismi-kommunismi valeõpetuse lori on juutide poolt gooidele — mittejuutidele just sellel otstarbel ette maalitud, et mittejuutide silmad selle pettepildi päale vahiksid nii kaua, kui juutkond on ise vahtijate taskud tühjaks varastanud ja varandused võtnud. Selleks otstarbeks on juutide salaordu vabamüürlus oma punase lipu lehvima pannud. Kas pole Venemaa talupoegade ja tööliste saatus selle tõsiasja tuunistaja?

Sotsialismi-kommunismi pooldajad! Lükake ümber need „Valvuri“ vastused! „Valvur“ trükib Teie asjalikud ümberlukkamised ära ja maksab Teile trükirea päält honoraari 5—20 senti trükireast. Kõik töölisel, käsitöölised, haritlased, noorsugu koolides, põllumehed, kõik kodanikud, jne. jne. Olge hääks! Küsige, mis teil veel tume ehk arusaamata on. „Valvuris“ vastavad isikud teie küsimuste päale, kes seda põhjalikult tunnevad. Küsimiste ja kostmiste läbi sünnib „Politiiline Katekismus“. Kõik kirjad saadetakse Peeter Rootslane nimel, Tartu, „Valvuri“ toimetuse. Postkast 46.

Juutide suured plaanid.

Igasugune ettekuulutus on lihtne pettus, tihti kuritegu. Kõik ettekuulutused järgnevaks aastaks, mis „suurte“ ja „kuulsate“ poolt tehakse, on tühine loba ehk väga osavasti ettevalmistatavad hirmsad kuriteod. Näituseks maailmasõda, mis algas 1914. aastal, oli ettekuulutatud juut Russeli poolt raamatus „Pühakirja uurimised“, mis ilmus enne maailmasõja algust umbes 30 aastat. Juutidel on ülemaailmik salaliit oma, salajase ülemaailma valitsusega. See juhib „ettekuulutajate“ suud ja sulge ja saadab oma „suure plaani“ järele ettekuulutusi täide, et gooidele siis juutkonna

huvides tööle rakendatud „üsusektid“ ja „vennad“ seda kõike kui Heebre rahva Jehoova „suurt plaani“ võiksid ette nämmutada — just kui Egiptuses Vaaraole Mooses ühes Aaroriga ja organiseeritud kurjategijate abiga külvavad katku ja külgehakkavate haiguste idusid ja viimasel ööl enne Egiptusest väljaminekut tappis see organiseeritud röövmõrtsukabande hirmsal kombel Egiptuses inimesi ja loomi maha, röövis ja pettis egiptlastelt kuld- ja hõbeasju ja riideid ja viis need ära. Piiblis seisab, et need hirmsad röövmõrtsuka teod Heebre rahva Jumal Jehoova toime pandis.

Tähendab, et juutkond on ise süüta kui tal-
leke — kõike on nende Jehoova oma „suure
plaani“ järele korda saatnud.

1914—1918 maailmasõda oli hirksam kõi-
kidest eelmistest sõdadest. Et maailmas suu-
rem osa ajakirjandusest juutide oma on ja mis
nende oma veel ei ole, see osa on nende mõju
all. Nii pea, kui mõni ajaleht ehk ajakiri hak-
kaks juutide kuritegusid paljastama ehk ko-
guni veel puutuks nende üleilmliste plaanide,
nende „Pan-Euroopa“ ehk nende „messia kun-
ningriigi“ plaanide külge, sellele ei annaks
ükski juudi äri enam ühtegi kuulutust ja kuu-
lutuste kaotus tähendab surma ajalehele, sest
ajalehed on elujõulised ainult kuulutuste mõ-
jul. Juutide käes ja juutide mõju all olev aja-
kirjandus luiskas ja valetas otse uskumata
jõhkvalt, et maailmasõja algatamises olla pää-
süüdlane Inglismaa, olla Saksamaa, olla Vene-
maa jne. Et aga pääsüüdlane ja sõja organi-
seerijaks juutkond ise oli oma äri huvides, see
kõik vaigiti surnuks, sellest ei tohtinud keegi
piiksatadagi. Nüüd on see kõik päikese selge,
et juutkond oma ülemaailmlise salajase valit-
susega 1914—1918 maailmasõda organiseeris
ja sõja lahti puhkemise „Jehoova aasta“ pääle
kindlaks määras (Jehoova aasta — millal
gooide, s. o. mittejuutide keskel üks hiigla tap-
mine Heebrea rahva rahvusliku jumala Jehoova
meelehäaks peab toime pantud saama, on aasta,
mille numbrid kokkuarvates arvu 15 välja annavad,
nagu $1 + 9 + 1 + 4 = 15$ ehk nüüd eelolev $1 + 9 + 3 + 2 = 15$).

Nüüd töid ajalehed hiljuti ettekuulutused
1931. aastaks. Üks säärane ettekuulutus il-
mus „Postimehes“ 24. 11. 1930, ja sääl seisab
sõnasõnalt: „Saksamaal jatkub käesoleval
aastal alanud kaevandusõnnetuste seeria. Õn-
netusi juhtub veel sääraseid, milliseid seni Eu-
roopa katastr. kroonikas ei esine. Historio-
noom Biolet ennustab epid, mis umbes nagu
hispaania haigus üle kogu Euroopa levib ja
suure hulga ohvrid nõuab. Epideemia saab
alguse Balkani mailt. Arstid on haiguse vastu
kaua võimetud, kuni Pariisi pastööriinstituudil
õnnestub leida tema seerümit.“ Ei läinud
veel paari nädalat mööda, kui juba ilmus üks
„ettekuulutatud“ õnnetus, „milliseid seni Eu-
roopa katastr. kroonikas ei esine.“ nimelt
teatasid ajalehed, et Belgias on

„must surmaudu Maas'i orus“

ilmunud, mis kuni 35 kilomeetri ulatusega maa-
ala on katnud ja juba 69 surmaohvrit nõudnud
inimeste hulgast, nagu „Post.“ 9. 12. 1930
teatas. Et selle saladusliku „surmaudu“ süü-
nitamises kuritegev inimene ise tegevuses, on
iseenest mõista. Missugune see

„Balkanist algav epid“

saab olema, mille vastu kurjategijate eneste
vabrikud ja „instrumendid“ juba praegu vast
„rohtu“ ette valmistavad, mida gooidele —
mittejuutidele — kullaga kaaludes müüma
hakatakse, seda kuuleme pärast poole, kui
Heebrea rahva jumal Jehoova oma „suure
plaani“ on avaldanud.

Heebrea rahva Jehoova „suur plaan“

on gooidele — mittejuutidele ja kristlikule
ristiusu ilmale avaldatud rahvusvahelise juut-
konna huvides töötavate ususektide raamatu-
kestes. Nagu „Valvur“ juba eelmistes numb-
rites teatas, laotades siin oma „pühakirja“
raamatuid laiali

„Rahusvaheline Piibliurijate Ühing“

raamatute nimed on: „Jumala Kannel“, „Va-
bastamine“, „Jumalik aegade kava“, „Vaba-
dus rahvastele“, „Soovivääriline valitsus“,
„Maailma häda“, „Lipp rahvale“, „Trööst
rahvale“, „Miljonid nüüd elavatest ei sure
kunagi“, „Meie Issanda tagasi tulemine“,
„Inimeste sõber“ jne. Kes need raamatud lah-
tiste silmadega läbi loeb, see näeb, mida Heeb-
ria rahva jumal Jehoova gooidega — mitte-
juutidega, kes ristiusulised on, mitte ümberlõi-
gatud pole — teha kavatseb. Nendes raama-
tukestes avaldatud Jehoova „suur plaan“ on
nii hirmus, et ületab Egiptuses viimasel ööl
enne juutide väljaminekut toime pantud esi-
meste poeglaste ja egiptlaste loomade maha-
lõõmise ja Moskva Kremli kommunismi teos-
tajate võimumeeste veretööd mitmevõrdselt.
Heebrea rahva Jehoova „suure plaani“ taga on
midagi „suurt sala asja“ varjul ja see salaasi
ei ole mitte midagi muud kui gooide — mitte-
juutide varandused „üle anda“ juutidele ja
juutide Messias kuningriigi diktatuur üle-
maailma sisse säada — Venemaal on juba eel-
töö selleks ära tehtud — teised rahvad ja maad
peavad kõik kuni 1932. aastani sama uper-
kuuti lööma, mida Venemaa ees on teinud.
Raamatus „Soovivääriline valitsus“ lehekül-
58 alul öeldakse „prohveti“ suu läbi:

„Miks maailma kuningad seisavad vastu, ja
vürstid peavad nõu ühtlasi Jehoova ja tema
võitnud vastu! Et kiskugem katki nende jutad ja
visakem enestest ära nende köied! Nad peavad
isekeskis nõu ja ütlevad: „Meie ei taha Messias
kuningriiki, meie ei taha ühtegi uut valitsust;
võideldem nende vastu, kes püüavad neid tuua
ja kõiki meist ära vedada!“ Siis ütleb Laulik
edasi: Kes taevas istub naerab, Issand hirmutab
neid, siis võtab ta rääkida nende vastu omas vi-
has ja omas kanges vihas neile hirmu teha.“

Kellel üleüldse veel mõistus selge on, see
peab nüüd ometi aru saama, missugune „suur

plaan" teostamisel on. Kaitsevägi, kaitseleit, „Noored kotkad“, üliõpilased ja õpilased keskkoolides, kõik meie lugeda oskav rahvas! Kas aimate, mis õhus hõljub?

Maasi orus hõljub õhus must surmaudu, kas on see erakordne looduse nähtus? Ei! See on „ettekuulutatud“, üks neist „õnnetustest“, „milliseid seni Euroopa katastro. kroonikas ei esine“ ja „Saksamaal jätkub käesoleval aastal alanud kaevandusteõnnetuste seeria.“

Muidugi saab ka jälle mõne „seerumi“ abil massiline laste suremine sünnitatud, nagu möödunud suvel Saksamaal nägime. Mõne „rotimürgi“ või „rottide batsilli“ abil saab lastud levinema mõni „Hispania haiguse“ taoline taud. Mõne „puudri“ ehk „iluduse kroomi“ abil saab levitatud teisi taude.

On palju rohtusid ja aineid, milledesse mürkisid ja taudide idusid võib segada, mida gooid — mittejuudid sisse võtavad, ennast „päält määrivad“ ehk oma koduloomadele sisse söödavad, näituseks olgu siin järgmine hoiatus:

Etteyaatust kriidi söötmisel loomadele.

Teatavasti etendab kriit loomade ratsionaalsel söötmisel, eriti talvisel söötmisel, tähtsat osa. Ta on heaks vahendiks talvisel ühekülgisel toitmisel esinevate seedimisriikete, kondipehmuse, lakumistõve jne. vastu. Karjapidajad on sellepärast ka kaunis üldiselt kriiti seks otstarbeks hakatud kasutama.

Viimasel ajal on aga kauplustes müügil olev kriit osutunud mürgiseks. Nii on Viru-, Viljandi- ja Tartumaal mitmes talus loomad kriidi söötmise järele ägedal kujul haigustunud ja surnud. Ettevõtetud keemilisel analüüsil selgus, et söödud kriit sisaldas mürgiseid aineid, arseeni, baariumi ja tinavalget.

Puhas kriit iseenesest nimetatud mürke ei sisalda. Esinenud mürgitusi tuleb seletada sellega, et nähtavasti on meil viimasel ajal sissetoodud ja kauplustesse saadetud müügile tehniliseks otstarbeks määratud kriiti, mis on kuidagi juhuslikult segunenud mürkidega.

Loomatervishoiu osakond juhib loomapidajate tähelepanu eelolevale, ning soovib loomadele söötmiseks tarvitada ainult apteekides ja rohu-kauplustes müüdavat puhast kriiti, mitte aga harilikes kauplustes müügil olevat tehniliseks otstarbeks määratud kriiti, mis, nagu on selgitud, võib sisaldada kardetavaid mürke.

„Postimees“ 29. 12. 1929.

Kas on see lihtne juhus? Vaevalt usutav. Palju enam on ta katse, kuidas gooide karjad käravad kui „Jehoova suur plaan“ teostuma hakkab, kui piibli „ettekuulutusel“ „täide“ hakkavad minema. Ja „Jehooval“ on kerge oma „suurt plaani“ mürkide ja surmaudu abil teostada, sest tema „aravalitud“ rahva käes on suured keemia ja arstirohtude vabrikud, apteegid, apteegi magasinid, rohu- ja värvikauplused ja väga suur protsent „ära valitud“ rahva hulgast on arstidena, tohtritena, gooide —

mittejuutide keskel teotsemas. Kuidas juutide salaordu Vabamüürlus oma kuulsa kihvtiga — Aqua toffana (Luisenwasser) — töötab, selle kohta leiab lugeja materjalisisid nendest raamatitest, milledé nimekiri „Valvur“ nr. 3 ja 4 sees ilmunud. Vene keiser Aleksander III langes õmeti ka nende mürgi ohvriks, mida temale juudi soost arst sisse andis.

Vaadake artikkel: „Keiser Aleksander III mürgitadi juudi arsti Sacharini poolt“, mis järgmises „Valvuri“ numbris ilmub.

Väga tähelepanuväärt on:

juutide kaks kirja.

Juutide häbemata Hispaania väljakurnamine mõjus, et juba 1391. a. kõik juudid maalt välja aeti, kes end ristida ei lasknud. Juutide iseloomu täielises tundmatuses uskus Hispaania valitsus, et juut end muudab, kui ta talumudi mürgi mõju alt vabaneb; nad ei teadnud, nagu hilisemadki juutidepöörjad, et veri paksem on kui ristimisvesi. 15. aastasaja viimasel veerandil algas ka Portugaalis ja Provençes juutide pööramine ning välja kihutamine. Selles sunniseisukorras küsis Arlesi rabbi 13. Sabath'il 1489. a. Konstantinoopolist nõu, sääl oli tol korral juutide pääkorter. Tema kiri ja vastus selle päale näitavad, et juudid end 500 aasta jooksul ei ole muutnud. Esimene kiri on provencekeelne, teine Hispaania keeles kirjutatud. Tarvitame prantsuskeelset tõlget; selle järele kirjutab Arlesi rabbi „le 13 de Sabath“ ja juutide vürst vastas „le 21 de Casleu“ 1489. Sel korral arvasid juudid nagu praegugi, oma aega kuu-kuude ja -aastate järele. Neis kirjades tarvitame juudi kuud ja Euroopa aastat. Selle järele saadeti küsimine 13. jaan. ehk veeb., vastus 21. nov. ehk dets. saadetud. Selleaegsete postiolude ja juutidele omase umbusaldusega arvates, ei ole imes-tada, et vastus nii kaua viibis.

Kirjad on järgmised:

„Auväärilised juudid, olge tervitatud ja meie alandlikkuses kindlad!

Teatame teile, et Prantsusmaa kuningas, kes jälle Provence valitsejaks saanud, meid avaliku üleskutsega valiku ette seab, ristiusku astuda; ehk tema maalt lahkuda. Arlesi, Aixi ja Marseille elanikud purustavad meie tempelid ja valmistavad meile suurt muret. Nüüd ei tea meie öieti, mida peame tegema, et Moosesé sääduse väimuse teotseda; sellepärast pöördume Teie tarkuse poole palvega, käskida, mida peame tegema?

Chabor, rabbi Arlesis, 13. Sabath 1489.“

Konstantinoopoli vastus lausub:

„Väga austatud vennad Mooseses!

Meie oleme Teie kirja kätte saanud, milles meile kaebate kitsendustest ja halbtüstest, mida

peate kannatama. See teate valmistas meile sama suurt muret kui teilegi. Suur Nõukogu ja rabbid annavad teile järgmised juhtnöörid:

Teie teatate, et Prantsuse kuningas tahab teid sundida ristiusku astuma: **Astuge üle**, kui teil valikut ei ole, **aga hoidke alles Moosese säädus oma südames!**

Teie teatate, et Teid sunnitakse oma varast loobuma. Kasvatage omi lapsi kaupmeesteks, et nad aeg-ajalt kristlastelt nende vara rööviksid. ... Tehke oma lapsed arstideks ja apteekriteks, et nad kristlastelt nende elu võtaksid! ... Muretsege selle eest, et teie lapsed saaksid doomhärredeks ja vaimulikkudeks, et nad ära lõhuksid kristlaste kirikud! ... Laske omi lapsi õppida advokaatideks ja notariusteks; laske neid segada kõikidesse riigiasjadesse, et nad lõpuks kristlased teie ikke alla suruksid; et teie ilma valitseksite ja eneste eest neile kätte tasuksite!

Järgnege sellele käsule, mida sellega anname; kogemused saavad teid õpetama, et teie hoolimata rõhumistest, lõpuks siiski võimule peate pääsema!

B. S. S. B. F. F.

Konstantinoopoli juutide vürst, 21. Casleu."

Et eelnimetatud kirjad juba ajakiri „Juudid“ omas esimeses numbris, 1922. a. pikema selletusega avaldas, siis ei hakka meie pikemalt nende juures peatuma.

Nüüd näeb iga mittejuut, kui ülihädaohtlik on minna juudi arsti juurde ehk juudi apteekrilt või apteegi magasinist ja juudi rohu- ja värvikauplusest midagi enesele ehk oma koduloomadele osta.

Juudid on kristlikkudesse kirikutesse kantlitesse roninud, juudid on „vaimulikkude“ maski all igasugustes ususektides pääjuhid ja traaditõmbajad. Juudi kauplusi on igas linnas, igas elavamas kohas leida, kes mittejuutidelt kristlastelt nende vara „rööviks“. Iga sent, mida kristlane juudile annab, sellega suurendab kristlane oma verivaenlase võimu, ehitab juudi kuningriigi müürisid.

Kristlane! Eestlane! Osta oma rahvusest kaupmehe käest kaubad ja arstirohud mis kontrollitud on, et nad müiski ei sisalda ega haiguse idusid ei levita. Tarvita haiguse puhul ainult eesti arsti abil! Anna oma kohtuasi eesti advokaadi ajada. Selgita rahvamassile, missuguseks otstarbeks ususektid on asutatud, on kommunismi väljalootajad rahuajal ja juhtuva sõja ajal on nad vaenlasele hiigla suureks spioneerimise või salakuulamise aparaadiks, millest ideaalsemat enam ei ole soovida; nad on meie verivaenlase tööriistad.

Vaenlane püüab iga hinna eest tööpuudust suurendada, majanduslist kriisi süvendada,

püüab esimese järgu tarbeainete, leiva jne. hindasid üles kruvida, et aga laialistes rahvamasides rahunusi, streikisid, uulitsa meelevaldusi, valitsusele vastuhakkamisi, revolutsioonisid sünnitada. Sellel ajal, kui rahvas ise oma riigikorrad juutide avalikul ja salajasel juhtimisel uperkuuti viskab, haaravad juudid võimu oma pihku, omandavad gooide kinnis- ja valasvarasid, maad, metsad, mäetööstused, veejõud, vabrikud jne. otse „võileiva“ eest enesele ja sammuvad võidust võidule.

Maailma rahvaste — mittejuutide — verivaenlase pääsiht on nüüd Saksamaad kommunistlikeks ehk jesuiitide eeskujul fašistlikeks teha, varanduseta orjade karjaks muuta, iga töölise vabadus röövida, iseseisvus hävitada. On see sündinud, siis on kristlaste ja mittejuutide laul lauldud — väikesed rahvad lähivad siis kõik kommunismi veskikivide vahel puruks.

Sellepärast kuulutatakse Saksamaale rida uusi õnnetusi 1931. a. ette. Sellepärast jutlustatakse ususektides „lähenevast ilma lõpust“: „Kuningriik saab kuningriigi ja rahvas rahva vastu tõusma. Nälg, katk, maavärisemised saavad olema. Matt. 24. Ja päevas, kuus ja tähtedes peavad imetähed olema, maa pääl peab rahval ahastus olema ilma nõuta, et meri ja veevood kohisevad. Ja inimesed lähivad rammutuks kartuse ja asade ootamise pärast, mis maailma pääle peavad tulema: sest taeva vägesid peab kõigutatama. Luka 21, 25—26. Aga see kõik on alles suure vaeva hakatus.“

Raamatus „Soovivääriline Valitsus“ on kodumaa kaitse ja kodumaa armastus naeruväärseks tehtud, jalge alla porisse sõtkutud, öeldes: „Uues Testamendis ei soovitata kusaigil isamaalsust (patriotismi), seda madalat, teiste inimeste vihkamist, lehekülj 53. Juutkond ei karda midagi rohkem kui iga rahva noorsoo keskel rahvusliku tunde tõusu ja kodumaa armastust, juutkond soovib mittejuutidele internatsionaalsust selleks, et kellelgi meelde ei tuleks seda rahvusvahelist hulkurit vihkama ja põlgama hakata. Teiste rahvaste — mittejuutide — majanduslik hääkord, s. o. rikkus, enesekaitse ja kristlaste ristiusk saab nimetatud kuradi kolmikühenduseks. Evanageeliumi ajajärk saab saatana ajajärguks nimetatud, seda tahab juutkond kõigest hingest ära hävitada ja usub, et see igatsetud päev on pea käes. Lk. 51 öeldakse: „... lõpeb Evanageeliumi ajajärk ja algab Messiasse ajajärk.“ Lehekülj 55 pääl öeldakse: „Puhuge pasunat Siionis, ja karjuge mu püha mäe pääl; värisegu kõik maa rahvas, et Jehoova päev tuleb, ja et see ligi on. Üks pilkane pime päev, üks pilkane ja suur pime päev, nõnda kui koit, mis välja laotatud üle mägede; niisugune suur ja vä-

gev rahvas, kui ep ole ammust ajast•olnud, ja ei tule enam mitte pärast teda ei ühegi tuleva põlve rahva aastaist saadik.“ Teiste rahvaste rahvuslik tunne tallati enne jalge alla porisse, nende altarid kisti maha, aga vaat nüüd, kui Messias ajajärk algab, siis lastakse hauast välja tulla ka kõik vanad juudid. Meie loeme lehekülj 34 alul:

„Maailma päälinn.

Pühakirja järele võime arvata, et Jeruusalem saab maailma päälinnaks, millest valitsevad ja korraldavad maailma asju ülestõusnud täiuslikud mehed kui Abram, Iisak, Jaakob, Taavet, Taaniel, tulevad juhutama maailma valitsemist, kuna teised asetatakse maailma mitmesugustesse osadesse ja peavad nendelt, kes on Jeruusalemmas, vastu võtma juhatusi valitsuse asjus. Meie tohime oodata, et Aabram täieliku raadiojaama abil võib Siioni mäelt juhtida maailma asju jne., jne.“

Kui see kõik ei seisaks „Rahvusvahelise Piibliuurijate Ühingu“ poolt väljaantud raamatust must valgel, ei usuks keegi, et rahvusvaheline juutkonna rahailm niisugust mökatsit julgeb teiste rahvaste hullutamiseks ja jaburdamiseks miljonite eksemplarides laiali laotada terve raudtee rongi täite ja laevalaadungite viisil. Juutkond teeb seda lootuses, et niisuguse vaimlise mürgiga teiste rahvaste massid niivõrt ära hullutab, et need omas pimeduses juudi pilli järele tantsima pistavad.

Kui „Valvur“ eelmistes numbrites selle kuritegelise rahva rahvusliku jumala Jehoova iseloomu puudutas, siis tuli Eestis otse üllatavalt palju neid isikuid kaupmeeste, haritlaste jne. keskest ette, kes ütlesid: „mispärast usku puutuda! Võidelgu „Valvur“ ainult kommunistide ja riigi vaenlaste vastu!“ Alles nüüd, kui igale lugejale selgeks on saanud, et kommunismi hädaohht ongi „Jehoova suur plaan“, mille abil Jehoova oma „ära valitud rahvale“ mittejuutide ja kristlaste — ristiusuliste — varandused tahab kätte mängida, näeb igaüks, et Jumal, kes rahvamassi ettekujutust Jumalast, kui kõige loojast, Igavasest — rahuldab, mitte ei ole Heebrea rahva rahvuslik jumal Jahve. Jehoova, vaid sootu teine. Igasugused röövimised ja kuriteod, mida iga aus rahvas häbitavateks ja alandavateks kuritegudeks peab, säärased kuriteod tõstab iisraeli rahvas kui kõlbluse kõrgele — Jehoova „imetegudeks“, „suureks plaaniks“ jne. Jehoova monopoli

maksmapaneku maski all tahetakse meid puupaljaks röövida kommunismiga, meilt „üle võtta“ kõik, mis meil on. Sellest „suurest plaanist“ peame aru saama ja igat kodanikku tutvustama selle „suure plaaniga“, mida sotsialismi-kommunismi nimetuse all meie kodanikkudest suur hulk isikuid pooldab, sest viimastel riigikogu valimistel andsid E. V. kodanikud, kes omas pimeduses juutide kuritegelikkude valeõpetust — Marxismi — pooldasid, 154.564 häält selle kuritegelise valeõpetuse kasuks. (Häälte arv on „Postimees“ 15. 5. 1929 järele.)

Aeg, mis veel on kuni uute valimisteni, on nüüd just paras silmade avamise aeg. Iga kodaniku ülim ülesanne olgu nüüd „Valvuri“ levitamisele! Iga kodanik linnas ja maal, kes „Valvuri“ mõtteid pooldab, saatku kõigile oma sugulastele, kõigile oma tuttavatele, naabritele jne. „Valvuri“ numbreid lugeda! Iga päev, igal pool, igal võimalikul ja sündsäl juhusel püüdke kõik „Valvuri“ mõtete pooldajad, „Valvurit“ tutvustada nendele, kes veel ei tunne. „Valvuri“ levitamine annab meie verivaenlaste salaplaanidele Eestis tuntava hoobi. Kui keegi kodanik sellega toime saab, siis tõlkigu mõni raamat, mida „Valvur“ on nimetanud, eesti keelde ja lasku omal kulul ära trükkida. Kui meie hoop hoobi järele oma verivaenlase kantsi pihta põrutame, langeb tema müürist kivi kivi järele ära. Sellel samal ajal ehitagem ise oma kodukolle kindlaks, valgeks, soojaks, ruumikaks. Hävitame pessimismi armutult! Lootusrikkaks ja rõõmsaks muutub kõikide kodanikkude tulevik, kui kõikide kodanikkude käed varasid valmistavad ja külluses turule toovad, oma kodumaa kaupasad.

Kodumaa töö igas majas ja talus,

See on meie rikkuse tõsine alus.

Tahad tööpuudusest saada lahti,

Siis ära tarvita juudi prahti!

Ära toeta juudi kaupmeest ega arsti,

Kommunism iseenesest kaob siis varsti!

Õeldakse, „meie tarvitame praegu rohkem, kui produtseerime — ja see, mida tarvitame, on võõraste töö.“ Tarvitagem siis ometi seda, mida loovad kodumaa poegade-tütarde käed, selle järele kaob tööpuudus ja töötatöölisid. Selgitage igale kodanikule juutide „suuri plaane“. Sellega tõmbame meie oma verivaenlase kõige armsamale „suurplaanile“ — maailmarevolutsioonile kriipsu pääle. Jaan Müüri.

Üllatav uudis!

**500 ergutushinda ajakirja „VALVURI“ levitajatele
500.000 senti väärtuses.**

„Valvur“ nõuab ja kaitseb iga töölisele tehtud töö väärilist töötasu, kaitseb eraomandust, kodukollet. „Valvur“ austab vana-eestlaste kõrget kõlblust, nende ilusat luulelist usku, nende vaimuvara ja omapärast kultuuri. Sellele vanale vundamendile püüab „Valvur“ uut ehitust ehitada, sest praegune ehitus on liiva pääl ja variseb kokku.

See hirmus ülekohus ja kuritöö, mis aastasadade eest võoraste röövlite poolt Eestis vanade eestlaste kallal vägivaldselt toime pandi, kui meie esivanemate kõrge kõlblus hävitadi, pühad hiied maha rajuti; pühadused porisse tallati ja jultunud röövlite poolt selle asemele juudi-sop, pettus ja kelmus, vale ja vargus kui „kõlblus“, meie esivanematele tule ja möögaga vägivaldselt kaela sunniti — sellest juudi-sopast — „ebakõlblusest“ peame ennast ajaviitmata vabastama. Mõistlik mõistab, arusaaja aimab — „Valvur“ on vihasem vastane juutide-marxismile ja jesuiitide fašismile.

„Valvur“ on tulitorn noorsoole — igale inimesele — mittejuudile. — Sellepärast levitage „Valvuri“! Asutage „Valvuri“ lugemisringid igal pool, linnades ja maal, nagu „Valvur“ nr. 3. sees on kirjeldatud. Saatke „Valvuri“ oma naabritele, sugulastele, sõpradele, tuttavatele jne. ja paluge neid, et nemad jälle omas ümbruskonnas sedasama teeksid. Katsuge otsekohe oma lähemas ümbruskonnas organiseerida „Valvuri“ lugemisring 6 isiku osavõttel, iga isik paneb 50 senti ja selle kokkupantud rahaga saab juba aasta pääle „Valvuri“ ära tellida. Katsuge veel 5 teist „Valvuri“ lugemisringi asutada ja nendelt ringidelt ehk 5-lt eraisikult aasta tellimine „Valvuri“ pääle vastu võtta ja ära saata. Tellimiste hinnad on „Valvuri“ eesküljel. Nii kohe, kui Teie käest on 6 aastatellimist „Valvuri“ pääle tulnud, anname Teile otsekohe Tartus, „Valvuri“ talituses, ühe ergutushinna, nimelt majapidamises iga päev tarvis mineva asja, mille väärtus 150 senti on, viivitamata välja. Soovite Teie, et ergutushinnaks määratud asi postipakis ehk raudteel Teile kätte saadetud saaks, siis tuleb Teil posti ehk raudtee tariifi järele ainult saatekulud maksta.

Et Teid ergutada igal aastal ajakirja „Valvuri“ energilisele levitamisele, määrab „Valvuri“ väljaandja veel iseäralised ergutushinnad, mis saavad igal aastal jaanuarikuul välja jagatud „Valvuri“ kõige energilisematele levitajatele.

„Valvuri“ väljaandja määrab 500 ergutushinda 500.000 senti väärtuses selleks otstarbeks ja nimelt:

1. Hobune	ehk 50.000 senti sularahas.
2. Raadioaparaat	.. 40.000
3. Söögitoa garnit.	.. 40.000
4. Kirjutuselaud	.. 20.000
5. Lüpsi lehm	.. 10.000
7. Ömblusemasin	.. 10.000
8. Jalgratas	.. 10.000
9. Grammofon	.. 8.000
10. Lõunaserviis	.. 8.000
11. Kohviserviis	.. 5.000
12. Seinakell	.. 5.000
13. Taskukell	.. 3.000
14. Ülikonnariie	.. 3.000
15. Kleidiriie	.. 3.000
16. Lauakell	.. 3.000
17. Kogu kirjandust	.. 3.000
18. Peegel	.. 2.000
19. Hõbeuur	.. 2.000
20. Tükk pesuriiet	.. 2.000
21. Gitarre	.. 2.000
22. 6 tooli	.. 2.000
23. Portfell	.. 1.500
24. Rediküül	.. 1.500
25. Kirjamapp	.. 1.000
26. — 100. Mitmesugused vähemad väärtus-
asjad ehk iga ühe asemel 1000 senti sularahas.	
101—400. Mitmesugused asjad ehk iga ühe
asemel 500 senti sularahas.	
401—500. Mitmesugused asjad ehk iga asja
asemel 300 senti sularahas.	

Nende ergutushindade mõjul peab „Valvuri“ levitusetöö üleüldse aasta jooksul seda tagajärge andma, et aasta jooksul trükitud tiraash, mida trükikoda politseile iga numbrini trükkimise järele otsekohe on kohustatud teatama, „Valvur“ nr. 1—24 numbrini kõik kokku

arvates peab nii suureks tõusnud olema, et läbistiku iga „Valvuri“ numbri päälle viiskümmend tuhat trükitud „Valvuri“ eksemplari peab langema. On näiteks nr. 1 trükitud 30.000 eksemplari, siis peab teisi numbreid suurte pühade numbritena jne. ehk üldse teisi, niivõrt rohkem laiali laotatud saama, et tiraash teistel numbritel üle 50.000 eksemplari võib suure teha, nõnda, et nr. 1 juures puudu jäänud 20.000 eksemplari peavad teised numbrid sedavõrt jälle rohkem, s. o. üle 50.000 eksemplari talitusest ära ostetama. Kõik levitajad saavad päälle ergutushinna veel hariliku protsendi, nagu iga lehemüüjagi seda saab. Kõik numbrid, mis aga kahe nädala jooksul pole levitajad ehk lehemüüjad suutnud mitte ära müüa, peavad nad „Valvuri“ talitusele tagasi saatma ühes rahaga ära müüdnud eksemplaride eest. Tagasi saadetatutel lehtedel ei tõi aga mitte levituskontrollmärgid seest välja lõigatud olla; ilma levituskontrollmärgideta lehti tagasi ei võeta. Käesolevast „Valvuri“ nr. 4 päälle on levituskontrollmärk igal

Jumalaeitaja — Talmudi tundja.

Ajaleht „Возрождение“ 3. VI. 1930 toob väga huvitava sõnumi, mis maski maha tõmbab „sotsiaalse“ paradiisi looja iisraeli poja paletet. Iisraeli mees on Valge-Venemaal, Nõukogude riigi teenistuses väga tähtsal, kõrgel koal seisev ametnik ja ringkonnas jumalaeitajate komitee eesistuja. Tema isa Samuel Borakskaupmees Varssavis, sureb aga ja pole testameti järele jätnud. Nüüd heidab jumalaeitaja maski eest, sõidab Varssavisse ja paneb jumalatinistaja maski ette, nagu sõnum teatab:

„Juud. vaimulik kohus Varssavis vaatas Varssavi kaupmehe Samuel Boraksi pärandus- tomбу asjast sest viimane on ilma testamenti järele jätnud ära surnud.

Kohtuistungile ilmub surnud kaupmehe poeg, kaitses isikult oma huviseid, toetudes talmudile ja teiste allikatele juutide seadustes.

Missugugi oli aga kohtuliikmete imestus, kui selgus, et Boraks on Valge-Venemaal, Nõukogude bariigis, jumalaeitajate komitee eesistuja ja väga kõrge kohal seisev ametnik.

Kohtu eesistuja oma seletustes tähendas, et Nõukogude jumalaeitajate komitee eesistuja väga hästi talmit tunneb, ja oskas oma õigusi näidata, mis sellele põhjendatud.

„Vaata nii,“ petas tema, „võib talmud kasulik olla ka teie — kommunistidele jumalaeitajatele, vähemasiis, kui ta kaitses teie varanduslikke huviseid.“

numbril sisse trükitud, nimelt iga numbri 5-da lehe äärele, alla, paremasse nurka. Kes saab kuni 31. detsembrini „Valvuri“ talitusele kõige suurema arvu levituskontrollmärke, see saab iga aasta esimese ergutushinna, nimelt hobuse ehk viiskümmend tuhat senti sularahas. Temale järgneva levituskontrollmarkide arvuga levitaja saab nimekirja järele nr. 2. all märgitud ergutushinna, nimelt raadioaparaat ehk nelikümmend tuhat senti sularahas jne. Kordame veel: see ergutushind saab täiel määral väljamakstud, kui „Valvuri“ iga numbri tiraash on aasta läbi, läbistiku viiskümmend tuhat. Tõuseb tiraash aga kuuskümmend tuhat suureks, saab ergutushind 10% suuremaks arvatud, tõuseb „Valvuri“ tiraash sadatuhat eksemplari iga number suureks, saab ergutushind levitajatele just pool suurem välja antud. Jääb aga „Valvuri“ tiraash alla viiekümne tuhande, saab proportsionaalselt iga ergutushind sedavõrt väiksem välja antud kõigile 500 levitajale, kes kõige rohkem on levituskontrollmärgisid aasta jooksul suutnud koguda. Mingsugust õnneloteriid ega loosimist siin kunagi ette võetud ei saa. Kui kaks on just ühe palju levituskontrollmärgisid saatnud, siis saab esimene ja teine ergutushind nimekirjast kokku arvatud ja nende kahe päälle pooleks jagatud ja samuti saab iga järgneva juhtumise, s. o. 3, 4, 5 ehk 6 isiku ühesuuruse levituskontrollmarkide arvu sissesaatmise puhul talitatud.

Teil avaneb ainulaadiline võimalus aasta jooksul töötamiseks.

Loodame, et Teie, lugeja, saate just esimese ergutushinna välja teenima.

Teie kaastööle „Valvuri“ levitamises kõige suuremat edu soovides.

Peeter Rootslane.

Ajakirja „Valvuri“ väljaandja.

Aadress kõikidele kirjadele: Tartu, „Valvuri“ toim. Peeter Rootslane.

„VALVUR“ Nr. 4

Deetsember 1930

LEVITUR - KONTROLLMARK

Levitaja nimi:

(Võib ka tempel olla).

Põrguvürst Peltsebul.

Inimsoo kurbmäng · XX. aastasajal.

Peep Rukkisalve satiiriline romaan.

(2. järg.)

Mustakunstimees Cagliostro otsis põuetas-
kutest midagi, sirutas siis oma käe Joosua ette
ja küsis:

„Herra Joosua! Vaadake, mida näete
praegu minu pihupesal?“

„Ei mitte midagi,“ vastas Joosua.

„Aga mis see on?“ ütles Cagliostro ja ra-
bas oma käega midagi õhust, mis osutus pi-
kaks kepiks.

„Kas tunnete, kelle kepp see on?“

„Ei!“ vastas Joosua, pööras ennast Aaroni
poole ja küsis kas Cagliostro pihus olev kepp
mitte pole tema oma.

„Ei! Minu kepp see küll pole!“ vastas
Aaron. Joosua pööras ennast publiku poole ja
küsis: „Kas võite öelda kelle lepp on Cagli-
ostro käes?“

„See ju minu kepp!“ ütles lähedal istuv
karjaste karjane Kikka Jakob, „sain selle õigelt
iisraeli karjamehelt Nathanilt kingituseks kui
Eestis mind karjaste karjaseks nimetati ja kästi
karja kasvatada iisraeli huvides; ma palun,
andke mu kepp tagasi!“

„Olge hääks!“ Seda öelnud, viskas Cagli-
ostro kepi õhku ja rabas selle järgmisel silma-
pilgul kinni ja nüüd vingerdas ja väänles kunst-
niku pihus vase karva hirmus madu, musta-
kunstimehe ninast iga silmapilk valmis kinni
haarama, kuna ta sabaga vastu nraad latsutas
ja vahel saba keerutas Cagliostro ühe kui ka
teise jala sääre ümber. Siis viskas Cagliostro
selle hirmsa eluka õhku ja see muutus lenda-
vaks tuliseks maoks, lendas kõrges kaares üle
raekoja katuse ja krahh ühe kaupluse katu-
sele, säält katusele hüppas ta üle Suureturu tä-
nava teisele poole, ühe teise kaupluse katusele
suure krahhiga, vusises ja susises nagu madu
kunagi ja kargles ikka krahh ja krahh — katu-
selt katusele.

„Kurat ja põrgu! Krahh krahhi järele!
Dipa krahh pole veel jahtunud, kui jälle õhus
hõljub midagi!“ vandus keegi Tartu elanik,
kes juhtumisi hiljaks oli jäänud kodu minena
ja just sellel silmapilgul Suurelturul seisis, kui
krahhid käisid.

Cagliostro pööras ennast küsivalt Aaroni
poole:

„Kuule vana fookusnik! Kas minu kuust-
tükk jääb Moosese ja sinu kunsttükkist: kepp
muuta lendavaks maoks, puudulikumaks? Ma
arvan, et minu kunsttükk ületab veel selles
tükkis Moosese ja sinu kunsttüki, et mina nuu-
dan kepi tuliseks lendavaks maoks, kuna teil
muutus kepp ainult lendavaks, aga mitte tuli-
seks lendavaks maoks?“

Piiblis, 2. Moos. 7, on teie kunsttüki kir-
jeldus järgmine:

„Ja Jehoova rääkis Moosese vastu ja ütles:
Kui Vaarao teie vastu räägib ja ütleb: Tehke
üks imetegu! Siis pead sa Aaroni vastu üt-
lema. Võta oma kepp ja viska Vaarao ette,
et see lendavaks maoks saab. Ja Mooses tuli
Aaroniga Vaarao juurde ja nemad tegid nõnda
kui Jehoova oli käskinud ja Aaron viskas oma
kepi Vaarao ette ja see sai lendavaks maoks.
Ja Vaarao kutsus ka targad ja nõiad Egiptu-
se rahva kunstimehed ise tegid ka nõnda-
samuti oma silmamoondamistega. Igaüks vis-
kas oma kepi maha ja need said lendavateks
madudeks.“

„Püssirohi, mida Mooses teha skas juba
tollel ajal, oli teise kokkusäädega, eiseks vis-
kasin ma Vaarao ette oma kepi äise päeva
ajal, millal tuld näha ei olnud, ja sina teed
oma kunsttükki siin ööajal, milla tulejuga on
näha ja arvad, et sinu kunsttükk minu ja Moo-
sese omast täielisem on; selles us sa eksid,“
ütles Aaron.

„Aga see paneb mind imeäma, et vanal
ajal juba tarku mehi küll ja küli — Jehoova
omas „suures plaanis“ joonis Moosesele ja
Aaronile küll kõik kavalasti suure saladuse
katte all ette, kuidas „imetäh — kepp lenda-
vaks maoks muuta — teha teeb, aga näe, sää-
l astuvad Egiptuse oma rahast targad ja
„kunstimehed“ ette ja teevad niisamuti — Je-
hoova ei olnud tolligi targad,“ ütles Rukkisalv
Aaronile ja Cagliostrole lähemale astudes.
„Kui mina külakoolis ve käisin, siis sai isa
püssirohu sarvest püssiõtu võetud, ölekõr-

Järgmine „VALVURI“
number ilmub ise-
ärانىs huvitavate
artiklitega.

resse aetud, ölekõrs mitmestkümnest kohast nüidiga kinni kägistatud, tütarlaste pinkide alla pistetud ja tikuga tuli otsa pandud, kui siis ölekõrs karglema hakkas, siis oli: uih! ja aih! uih! ja aih! Aga meie poisid naersime nalja üle kuni kooliõpetaja meid tehtud tembu eest mitmeks tunniks ahju kõrvale seisma säadis. Nüüd võib iga osavam koolipoiss ise salpeetrit, väävlit ja sütt kokku segada, saadud segu papist torukesesse tampida, kepi otsa kõita, põlema pista ja rakett — lendav tuline madu lendab ülesse õhku — keegi ei nimeta seda „imetäheks“, nagu teie iisraeli pojad ja teie Jehoova seda nimetas. Imet meie päevil ei ole, „imetähti“ ei sünni ega saa teha.“

„Eksite väga!“ ütles keegi võõras juurdetuliija, „vaadake, mina ei ole ameti poolest mitte just mustakunstimees, kes käib palagaaniga ümber, rändab laatadel ja annab etendusi tsirkustes, aga ma oskan silmamoondamise kunsti palju paremini kui Cagliostro. Mina olen uue aja silmamoondaja,“ seda öeldes viskas rääkija oma kepi õhku ja rabas selle kinni ja tema kepp oli räbalakotiks muutunud. „Vaadake! Mis on mu käes?“

„Räbalakott! Närud! Lumbid ja luparid!“ hüüti mitmelt poolt.

„Oigel!“ ütles uus kunstnik, „need on närud ja räbalad, tähendab: nüüd olen ma räbala-kaupmees nagu seda nii mõnigi teine iisraeli mees on, aga vaadake nüüd minu järgmist silmamoondamise kunsttükki.“ Seda öeldes viskas ta räbalad õhku, rabas käega need kinni ja nüüd osutusid need vabrikute obligatsioonideks, aktsiateks, osatähtedeks ja väärtpaberiteks.

„Vaadake nüüd! Hiigla suur sitsivabrik, kalevivabrik, sitsi trükkimise vabrik, pleegitamise vabrik, värvimise, merceriseerimise jne. vabrikud on nüüd minu omanduseks!“

Juuresolijad ja päältvaatajad imestasid haruldast kunsttükki: räbala korjajast hiigla suurte tööstuste ja vabrikute omanikuks tõusta silmapilgu sees, — see on tõesti kunsttükk.

„Aga vaadake nüüd järgmist kunsttükki!“ seda öeldes võttis kunstnik ja viskas oma vabrikutest kõik vanad, äraiganud masinad nimekirja järele, panka pandiks ja rabas käega millegi järele ja tema pihus oli tsekk, — eht panga tsekk, millega võis Epast välja võtta 800.000.000 (ütles kaheksasada miljoni) marka või nüüdset senti.

„Vaadake gooid! See on teie raha! Teie vaevaga teenitud varandus! Nüüd on see minu taskus. Nüüd ma ütlen teile: andke teine 800.000.000 veel juurde! Ei soovi teie seda — siis vaadake minu järgmist silmamoondamise kunsttükki:“ seda öelnud, viskas kunstimees ühe kirjapoogna õhku ja kohe selle

järele kasvasid kõigile parematele ja uuematele masinatele, mis tema vabrikutes pangale panditud masinate nimekirjas ei seisnud, tiivad külge, tõusid lendu kui linnud ja lendasid väbalt üle riigi piiri riigist välja teistesse „abivabrikutesse“, mida see uue aja silmamoondaja oli silmapilgu jooksul teistes riikides luua suutnud. „Nüüd ma lõpetan sellega oma etenduse, et näitan kuidas minu kepp tulise lendava maduna teile gooidele hirmsasti kätte maksab, et teie mulle mitte 1.000.000.000 (ütles tuhat miljoni, s. o. üks milliard) ei muretsenud juba minu etenduse algul!“ Kunstnik viskas oma kepi õhku ja see lendas hiigla raketina kui lendav madu, langes Epa panga katusele ja lõhkes kui rakett kunagi hirmsa krahhiga, pildus sädemeid ja särakuulisid kaupluste ja vabrikute katustele, kus krahh krahhi järele käisid.

„Vaadake, nii talitab üks õige iisraeli poeg, täidab täpsalt iisraeli prohveti Jesaia (Jes. 60, 10—12) sõna ja käib selle järele, kes ütleb: „paganad (s. o. eestlased, kes mittejuudid, ümberlõikamata ja kristlased on) peavad puupaljaks tehtama. Dipa tegi 200.000.000, aga mina mõtlen, et kui ma mitte miljardist üle ei jõudnud, no palju puudu ka jääda ei tohi, mis võrt vaesemaks jääte!“

„Olete tõesti osav omas silmamoondamise kunsttükkis, ei mina küll teie vastu ei saal Lubage, et ennast teile esitan, mina olen Cagliostro!“

„Minu nimi on Iisak Nortic!“

„Rõõmustab väga! Tõele au andes peab ütleva, et teie kunsttükk käib Moosese, Aaroni ja Jehoova „imetähtedest“ kaugelt üle!“ ütles Cagliostro. „Teil oli muidugi enne Nortic nime vist mõni teine nimi ja ümberlõikamise ajal antud nimi oli jälle vist teine, sest Nortic nimelist isikut pole ma iiales veel ennem kuulnud — aga mis see nüüd täna tähendab, mitte midagi! Ei saa marxismi sotsialismi-kommunismi abil mittejuutide käest kulda ja varandusi kätte, siis saaks seda fašismi abil iisrael ikka kätte — ei anna asi ühest otsast lugedes välja, tuleb teine ots ette pöörata — pääasi kui aga kuld käes nagu Moosesele Siinai mäe jalal selle vasika fookusega. Küllap sai ikka tubli õhvakene olema; nelikümmend ööpäeva — aiah! selle aja jooksul võis tubli tiisler ikka suure pulli valmistada. Aga herra Nortic, ega teie oma kunsttükkiga sugugi vähem ei teeninud tänapäev! Teie olete tõepoolest osav silmamoondaja, päris päise päeva ajal oskate vanad masinate loksid, vanaraua rämpsuga panka pantida otse hiigla summa eest, oskate silmad ära nummida nagu India fakkiiridest seda räägitakse. (Järgneb.)

Töötav rahvas, ava silmad.

Maailma kuld on praegu suuremalt osalt kõik juutide omandus, koondatud juudi pankadesse. Needsamad juudi pangad andsid juut Braunstein-Trotskile miljoneid, millede abil osteti sõjariistu ja trükiti kihutuskirjandust revolutsiooni tegemiseks. Selles kihutuskirjanduses on ikka ja ikka „kapitalismi“ hävitada lubatud. Töölisterhulkasid on punase lipu alla meelitatud, kes kui „klassiteadlik“ peab kapitalistliku maailmakorra purustama, hävitama ja „paradiisi“ maailma tooma.

Maailma kõige rikkamate juudi pankade soovil ja kulul tehakse sarnast kihutusetööd. — Mis on selle mõistatuse seletus? Kas tõesti juudid peast ogaraks on läinud, et nad ise oma jumala: raha troonilt maha tõukavad? Oma hiiglakapitalid rahvastele, kellelt need on röövitud, tagasi annavad? Ei iialgi! Veel rohkem soovivad nad saada. Just mittejuutide puupaljaks röövimiseks, orjastamiseks, mittejuudid lasta mittejuutidel enestel maha tappa, kõik mittejuutide kapitalid, hoiukassad, pangad, ettevõtted, tööstused „üle võtta“ ja juutidele kätte mängida, juutide kuningriik üles ehitada. Vaat, selleks „ideaaliks“ on punane lipp juutide vabamüürlaste poolt lehvima pandud. Spekulatsioon punase lipuga on juutisid rikastanud enam kui ükski börsipettus. Punase lipu manöövriga on juudid igas maailmajaos nüüd peremeheks saamas. Juutide oodatud Messias on tulemas. — Selleks on üks Pariisi juut

Krišnamurti nime all juba ette valmistatud, „messiaks“ määratud — kes mittejuutide viimased varad peab „üle“ võtma ja juutidele ära jagama. Töörahas, kas märkad nüüd, missuguseks pimedaks tööriistaks oled olnud? Kommunismi (sotsialismi) kuratlikka eesmärkisid aidanud punase lipu all, iga streigiga, iga demonstratsiooniga, iga revolutsiooniga? Terves maailmas elab töörahas nüüd palju yilet-samates oludes ja elutingimustes, kui ta elas enne juut Mardokai = Marxi „õpetuse“ sündimist. On Venemaal nüüd töölistel, talupoegadel ja haritlastel, arstidel, arhitektidel, inseneridel, kooliõpetajatel jne. leiba enam laual kui „isevalitseja“ tsaari ajal? Ei! Paradiisi asemel on sündinud põrguauk, kus keegi enam oma töövilja ise maitsta ei saa, igasugune vabadus on röövitud, inimene otse loomaks tehtud.

Töörahas meil, naaberriikides, terves maailmas! Küsige kõik oma sõpradelt, tuttavatel, sugulastelt, kes ehk praegu Venemaal elavad, kuidas sääl on olud? Vastused, mida ehk peaksite saama, panevad teid kõiki jahmatama. See hirmus elutõde avab teil silmad rutemini kui need read täna teha suudavad. Minu palve kõigile oleks: saatke kõik Venemaalt saadud kirjad ka „Valvuri“ toimetusele näha. Et kirjasaatjaid mitte taga kiusata ja karistada ei saadaks, ilmuvad kirjad ilma kohtade ja saatjate nimedeta. Pr.

Jahve kohtupäev.

Jahve — Jehoova — suur kohtupäev on käes. Kohtulaua taga istub kohtunikuna Jahve ise. Kohtus seisavad süüalustena kõik israeli pojad, kellede nimed kommunismi „paradiisi“ päevadest meile väga meelde on jäänud. Kohtus Jahve ees esinevad need härrad aga sootu teiste inimestega, mis nendel ennemalt on olnud või juba ümberlõikamise ajal nendele antud.

Kohtunik hõikab oma „aktide“ järele esimest süüdlast:

„Karl Marx!“

Keegi ei vasta ega liigutagi ennast. Kohtunik hõikab teist korda:

„Karl Marx! „Teadusliku sotsialismi“ põhjendaja, astu minu kohtulaua ette!“

Keegi ei kõssagi. Kohtumõistja saab pahaseks ja ütleb:

„See on viisakusetal! Mulle jultunult silmi vahtida, kui kutsun, ja sellest mitte midagi välja teha — mis peab see tähendama, streiki, vastuhakkamist, revolutsiooni? Või midagi muud?“

Kõik jääb endist viisi.

„Karl Marx! Sa seisad ometi mu ees siin esimeses reas, miks sa ei vasta?“

Ikka keegi ei vasta.

„No see on alles olukord, hakkavad ka kohtu ees streikima. Oota sa, sõnakuulmatu ja kangekaelne rahvas, küll ma sind sõnakuulmisele sunnin, et sa tunned, et mina olen Jehoova!“ Seda üteldes tõusis kohtumõistja üles, et välgulöömise ja piksemüristamise masinat käima panna, mis nagu Ameerika „elektritool“ välja nägi. Karl Marx seda nähes astus kohe kohtulaua ette ja ütles: „Ei tea, kas kohtumõistja vast minuga soovis juttu ajada, et minu otsa vaatas kogu see aeg. Olgugi, et mina Karl Marx ei ole, vaid Mardokoi on mu nimi!“

„Ah, mis! Mardokoi oled sina? Õige, õige! Mardokoi jah! Nüüd mul tuli ümberlõikuselepingu-aegne nimi meelde. Noh, palun väga vabandust, härra Mardokoi! Näe, segi läks lihtsalt: Vabandust! Aga, härra Mardokoi — sinu nimi Mardokoi on puhas, kuna Karl Marxi kohta seda just öelda ei saa, sest tema hingel lasub enam veresüüd kui kõige halvema ja õelama isevalitseja hingel. Kas soovid, et meie kohtu mõistame Karl Marxi või Mardokoi nimelise isiku üle?“

„Palun ainult Mardokoi nimelise isiku üle kohtu mõista!“ ütleb Marx.

Kohtumõistja uurib süüdistusakti kaanest kaaneni läbi.

„Mardokoi nimi on pärkespuhas. Ei süüd, ei pattusid. Mõistan, Mardokoi, sind õigeks! Mine minu paremale käele!”

Karl Marx läks rahuldalt.

Järgmisena tuleb arutusele Lenini süütegude asi.

„Lenin!” hõikab kohtunik.

Keegi ei vasta, ei astu sammugi.

„Lenin! Astu mu palge ette, anna aru, mis oled teinud tsaaride riigis, vanal Venemaal!”

Kutse jääb tähele panemata.

„Lenin! Ma kutsun sind kolmat korda!” hüüab kohtunik. On näha, et ta vihaseks on läinud.

Vastust ei tule. Lenin vahib vanale kohtunikule altkulmu näkku. See vihastub. Kargab üles ja tuleb rääb Lenini hõlmast kinni.

„Ütle, kuidas on sinu nimi?” küsib ta Lenini käest.

„Levin Zedernblum!” vastab küsitav.

„Ah Levin Zedernblum oli sui enne nimeks, kui Leniniks hakkasid?”

„Ei! Uljanov oli mul enne Leniniks hakkamist nimeks!” parandab Lenin.

„Siis enne Uljanoviks hakkamist olid Levin Zedernblum?”

„Just nii,” vastab Lenin.

„Soo, soo! Noh, siis pole asi nii paha. Levin Zedernblum on süüta nagu ingel ja süüta ingleid ei saa kohtumõistja süüdi mõista. Ma mõistan sind vabaks. Mine sinnapoole kanti, kuhu Mardokoi saadetud.” Lenin hiilis minema.

„Trotski!” hõikab kohtumõistja kõva häälega. Vastust ei tule.

„Trotski! Astu mu palge ette ja anna aru asjadest, mis oled teinud!” hõikab kohtumõistja teine kord ja jääb ilma vastuseta.

„Ah, kui paha see nimede asi on; nüüd ma ei tea, kas härra Trotski soovib lasta ennast kohtusse kutsuda Trotski või mõne teise nime all!”

Pahandatult hakkab kohtunik Trotski ümberlõikamise ajal antud nime raamatust otsima. Viimaks on see käes ja kohtuniku suust tuleb järgmine hüüe:

„Leibel Schmul! Astu ette! Ka seekord ei astu keegi kohtulaua ette. Kohtumõistja hakkab vihase pilguga kohtualuste hulgast kutsutavat otsima ja ei leia teda.

„Mis! Leibel Schmul polegi kohtusse ilmunud!” Ta kutsub kohtu käskjala ja küsib seletust, miks Trotski pole kohtusse ilmunud?

„On haige. Tahab Saksamaale tervist parandama sõita, aga näe, Saksamaa ei lase sisse ja nii ei saagi Trotski terveks ega või kohtusse ilmuda!” seletab kohtuteener.

„Trotski asi jäetakse siis järgmiseks koraks. Aga järgmine astugu ette ja see oleks:

„Joffe!” Seda öeldes vaatab kohtumõistja Joffele näkku. Joffe ei lase ennast mitut korda kutsuda. Diplomaadi viisakusega astub ta kohtulaua ette, teeb kummarduse ja ütleb:

„Japheph on mu õige nimi, mille ümberlõikamise puhul olen saanud, aga mitte Joffe, ja kui ma ütlen, et ma Joffe ei ole, siis ei ole ma ka Joffe, vaid olen Japheph, ja et Japheph ühtegi pattu ei ole teinud, siis palun mind igast süüdistusest vabaks mõista!”

Kohtumõistja on meelitatud diplomaadi viisakusest ja vahest ka seellst, et mitut korda teda kutsuda ei tulnud, seepärast teeb lühikese otsuse:

„Japheph, sina oled vabaks mõistetud. Mine minu väljavalitud vagade voonakeste sekka!”

Joffe kummardus jälle viisakalt ja läks tuttavaid üles otsima.

„Sinovjev! Astu siia, anna aru!”

Kutsutav ei tule. Ka teise ja kolmanda kutse pääle ta ei tule. Jälle kargab vihane kohtunik kohtujärjelt üles ja läheb võtab Sinovjevile hõlmast kinni.

„Palun väga! Ümberlõikamisel olen ma nimeks saanud Gerson Apfelbaum, ja teisi nimeusi ma ei tunnusta maksvaks, need on võltsimised.” Gerson Apfelbaum saadakse kohtu ette, ja et seda nime kandja poiss paha pole teinud, mõistab kohus tema õigeks.

Karl Radek'iga on kohtumõistjal aga häda, seda meest ei saa kohtumõistja ei Karl Radeki ega Sobelsohni nime all vastutusele võtta. Küll ta katsub igat nimetust, küll hüüab: „Karl Radek, Ümberlõikamise ajal oli Sobelsohn, lõbumajapidajanna poeg Kraakovist, varemalt kriminaalsete kuritegude pärast Austria politsei poolt taga otsitav, aga Radek ei võta ühtegi nimetust omaks, ja kuidas nimeta isiku üle on võimalik kohut mõista? Nii jääbki Radeki üle kohus mõistmata ja Radek asub oma käsitööle — maailmarevolutsiooni kavast valmistama ja riikides kihutustööd juhatama.

Kerenski on Goldfarb, Steklov on sündinud Nachamkes, Kamenev = Rosenfeld, Suhhanov = Gimmer, Gorev = Goldmann, Meškoyvski = Goldberg, Krilenko = Abrahamovits, Litvinov = David Finkelstein. Need kõik on Venemaalt. Teistest maadest on samuti hulk iisraeli poegi, igahel palju nimesid. Et kohtus just selle nime üle kohut mõistetakse, mille pääl pattusid pole, kes võib seda „geniaalsetele” iisraeli poegadele siis süüks arvata, kui Jahva — Jehoova — oma „suure plaani” ja „suure targa nõu ja seaduse” järele nii teeb? Juudid on ju Jahve — Jehoova „äravalitud rahvas” ja iga juut on Jehoova eest tuhat mittejuuti väärt.

Hans Soo.

Juutide seitse kommunistlikku käsku kõigile mittejuutidele.

Esimene käsk.

Sina gooi, oled see, keda alles meie kirjad ja õpetused, toorest ja tuimast tõprast teevad klassiteadjaks, kes inimese nime vääriline.

Sina ei pea mitte enesesse võtma teist vaimu, kui ainult meie kommunistlikku — sotsialistlikku vaimu.

Teine käsk.

Sina pead ennast ära salgama kõigega, mis sinu ees ja sinu sees on, kõrge ja madalaga; sinul ei pea mingisuguseid omi sihtisid olema, mingit oma südametunnistust, mingisuguseid omi ideaale, mingisugust oma varandust, ei mingisugust oma raha; kõik pead sina laenama Iisraelilt, kes oli, on ja saab olema. Sina aga ei olnud midagi, ei ole midagi, ei saa midagi olema; sellepärast pead sina ennast ära salgama ja enesele mitte vähematki väärtust andma!

Kolmas käsk.

Sina pead uskuma iga sõna, iga lollust, mida sulle ütlevad juudid, juutide palgalised, poolehoidjad ja kaitsjad. Mis nemad ütlevad pühalikult või iseteadvalt, nagu ka kõik, mis nemad lasevad mittejuutide jaoks trükkida, see olgu sulle tõde, kõige kõrgem ja suurem tõde, igavene tõde igavesest igavestil!

Neljas käsk.

Kõigest hääst, kõigist varadest su elus, olgu sulle juudi sotsialismi põhjendaja Marx ja tema prohvet Lenin — sinu kõige kõrgem jumalus ja Iisrael kui nende tõsine isa, sinu kõige kallim varandus. Neid pead sina õppima aabitsast, õppima ja õpetama ülikoolis! Nende eest pead sina andma oma elu, õnne, au, südametunnistuse ja kõik, mis sinul üldse on. Nende eest pead sina ära andma oma perekonna, sõbrad, häätetegijad, isamaa, rahvuse, oleviku ja tuleviku.

Viies käsk.

Sina pead õiguse ja seaduse tähe all tegema kõik, et sinu sugurahvas saaks kommunismi õnnistuste osaliseks nagu vanal Venemaal, kus praegu on paradiis — meie juudid tunneme, et säääl tõesti tõsine paradiislik elu valitseb — ja sina pead tegemata jätma kõik, mis kommunistlikku paradiisi saabumist takistab!

Kuues käsk.

Sina pead põlgama kõike sarnast kirjandust, mis juutide või juudi sotsialismi, kommunismi, juudi tööriistade ususektide ja ordude, vabamüürlaste, jesuiitide jne. salasihtisid paljastab. Sina pead takistama igasuguste abinõudega, et säärane kirjandus ei levineks ülikoolis, keskkoolides ega noorsoo keskel!

Seitsmes käsk.

Sina pead aitama kõige oma jõuga kommunismi ideid levitada, rahutusi sünnitada, mittejuutidele hirmu teha, et nad oma kinnis- ja valdasvarade juurest putku paneksid ja Iisraeli lapsed seda siis võileiva või tikutoosi hinna eest jällegi omandada võiksid! Juutide kapital peab kasvama ja valitsejaks saama maailmas! Mittejuutide kapital peab hävitatama!

Juudid on meie noorsoo aia täha vedajad. W. Meinhold 1851.

Juudid on oma algusest saadik parasiidid (teiste söödikud) olnud. Herder 1803.

Börne ja Heine pöörasid juudi usule selja, aga ainult kui võitlejad, kes vaenlase kilbi ja lipu maskiks võtsid, et teda seda paremini tabada ja ära hävitada. Dr. Grätz.

Mõned tähtsamad raamatud, ajakirjad, ajalehed juudiküsimuse, jesuitismi, vabamüürluse, juutide sotsialismi, kommunismi jne. üle.

62. Die Spur des Juden im Wandel der Zeiten. A. Rosenberg.

63. Die Juden in den Kriegsgesellschaften. O. Armin.

64. Der Wahrheit eine Gasse. Prof. Dr. Werner.

65. Der deutsche Zusammenbruch und das Judentum. Dr. Langemann.

66. Die Juden in Berlin. Von R. Mun.

67. Judas Schuldbuch. (50. Tausend.) W. Meister.

68. Der Streit um Gott und Talmud. Th. Fritsch.

69. Das Judentum u. der Deutsche Buchhandel. Von Lynkeus.

70. Deutschlands Schuld und Sühne. O. Kernholt.
71. Страшный вопрос (о России и еврействѣ) Меллеръ-Закомельскаго (Paris).
72. Pogromschiki Rossin (Kрасная чума) Розенберга.
73. La France juive. par Edouard Drumont.
74. Der internationale Jude. 2 Bände. Henry Ford. Mk. 3.—. (106. Tausend.)
75. Rabbinische Fabeln über Talmud, Kolnidre u. Schulchan-Aruch. Von Dr. Bischoff.
76. Die jüdische Weltpolitik. Von Th. Fritsch.
77. Die Juden im Heer. Von O. Armin.
78. Biblischer Antisemitismus. Von Pastor Gerecke.
79. Die Judenfrage in England. Von G. Winzer.
80. Sozialdemokratie und Judentum. (10. Tausend.) Von E. Kloth, ehemaliger sozialistischer Stadtverordneter von Neukölln.
81. Jüdische Moral u. Blutmysterium. Von A. Fern.
82. Der Jude u. sein Sklaventum. Eine Studie zur Geschichte des Gaunertums. Von H. Meyer. Mk. 1.—.
83. Martin Luther und die Juden. Von Dr. Falb.
84. Die Juden und der deutsche Staat. H. Naudh.
85. Der grosse Volks- u. Weltbetrug durch die „ernsten Bibelforscher“. 2. Aufl. A. Fez.
86. George Brandes; der jüdische Geist in Dänemark. Von Dr. Simonsen.
87. Die Judenfrage als Frage der Rassenschädlichkeit. Von E. Dühring.
88. Judas, der Weltfeind. Von Heimdal.
89. Judentum und Sozialdemokratie. Von Paumgarten.
90. Die entlarvten Judenfreunde. Von R. Wiedemeyer.
91. Ein Riesenverbrechen am deutschen Volke u. d. „ernsten Bibelforscher“. H. Lienhardt.
92. Les Jacobins au Pouvoir. par P. Nourisson.
93. Das Gesetz des Nomadentums und die heutige Judenherrschaft. Von Prof. Wahrung.
94. Die grosse Täuschung. 2 Bde. Von Prof. Dr. Delitzsch.
95. Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum. J. Buxtorf.
96. Beiträge zu einer Geschichte der Juden in Spanien u. Portugal. Von Bensemer.
97. Mein Streit mit dem Hause Warburg. Th. Fritsch.
98. Der Barmat-Kutisker-Skandal. Th. Fritsch.
99. Die internationale Hochfinanz als Herrin der Arbeiterbewegung in allen Ländern. Von A. Rosenberg.
100. Volksvergiftung 1914—18. v. Wolfig. Breithaupt.
101. Jüdische Herkunft und Literaturwissenschaft. Von Adolf Bartels.
102. Judas Herrschgewalt. Von O. Armin.
103. Semi-Alliancen. Sammlung aller adeligen Ehen mit vollblutjüdischen und gemischblütigen Frauen. Kyffhäuser-Verlag.
104. Judas Herrschgewalt. Von A. Roth.
105. Arier und Judentum. Von P. Kurth.
106. Essai sur l'inégalité des races humaines par J. A. Comte Gobineau.
107. Erotik und Rasse. Von H. Hartner.
108. Der richtige Jesus. Von Hauptpastor Andersen.
109. Die Weltfront. Eine Sammlung von Aufsätzen antisemitischer Führer aller Völker. Von H. Krebs.
110. Der Neue Glaube. Von Fr. Thor.
111. Antisemitismus im Alten Testament. Von Dr. Hauff.
112. Der Judenspiegel. (Der Jude nach dem Talmud.) Von Karl Relink.
113. 197 Thesen zur Vollendung der Reformation. (5. Tausend.) Dr. phil. nat. A. Dinter.
114. Weltwirtschaftliche Zusammenhänge und ihre geheimen Fäden. Von Th. Fritsch.
115. Graf Gobineau. Versuche über die Ungleichheit der Menschenrassen. 4 Bde. IV. Aufl. Deutsche Ausgabe von L. Schlemann.
116. Besieger oder Opfer des Weltkapitalismus? Von Th. Fritsch.
117. Das Buch Isidor. Von Mjöltnir und Dr. Goebbels.
118. Dämonen der Wirtschaft. Von Dr. H. Buchner.
119. Von den Juden und ihren Lügen. Von Dr. Martin Luther.
120. Der ungesühnte Frevel an Luther, Lessing, Mozart u. Schiller. Von Dr. M. Ludendorff.
121. Das Weib und seine Bestimmung. Von Dr. M. Ludendorff.
122. Endlich Wahrheit über Remarque u. sein Buch: „Im Westen nichts Neues“. Von P. Kropp.
123. Das Geheimnis der jüdischen Welt Herrschaft. Hammer-Verlag.
124. Das Buch vom Kahal. 2 Bde. Von Brafmann. Herausg. v. Prof. Passarge.
125. Staat im Staate. Das Wesen des jüdischen Geheimbundes. Von Arno Franke.
126. Das Buch vom Schulchanaruch. Von Dr. E. Bischoff.
127. Judentum und Sozialdemokratie. Von Grimpen.

128. Goethe und die Juden. Von Dr. Maurenbrecher.

129. Richard Wagner und die Juden. Von Dr. Grunsky.

130. Hebbel und die Juden. Von Prof. Dr. Bartels-Weimar. (Järgneb.)

ILUKIRJANDUS.

131. Rasse. Roman. Von E. Kühn.

132. Das andere Blut. Roman. Von E. Urbanitzky.

133. Im Netz der Kreuzspinne. Roman. Von E. v. Kapherr.

134. Genosse Levi. Roman. Von F. Hahlbach.

135. Jud Günther. (Der böse Geist der Etappe.) Roman. Von F. Hahlbach.

136. Die Sünde wider das Blut. Roman. Von Dr. phil. A. Dinter.

137. Die Sünde wider die Liebe. Roman. Von Dr. phil. A. Dinter.

138. Die Sünde wider den Geist. Roman. Von Dr. phil. A. Dinter.

139. Der Feind im Haus. Roman. Von J. Jebens.

140. Die Angeseilten. Roman. E. Kühn.

141. Der Weg zum Abgrund. Roman. E. v. Kapherr.

142. Biarritz. 4. Bd. Roman. Von Sir John Retcliffe.

143. Judas im Herrn. Roman. Gräfin Salburg.

144. Der neue König. Roman. Hammer-Verlag.

145. Подъ звѣздой діавола. Романъ Брешко-Брешковскаго.

146. Печать проклятія. Романъ Брешко-Брешковскаго.

147. Der letzte Ritter vom Throne Juda. Roman. Von H. Steinitz.

148. Psyche des Geldes. Roman. Von Gräfin Salburg.

149. Die Nonnen von St. Hildegunden. Roman. Von Gräfin Salburg.

150. Der Antisemit. Detektivroman von S. Duse.

151. Vom Zarenadler zur roten Fahne. Roman. 3 Bde. Von Peter Krasnow.

152. Отъ Двуглаваго Орла къ красному знамени. Романъ 4 тома П. Краснова.

153. From the two-headed eagle to the red flag. By P. Krasnow.

154. Van den dubbelen Adelaar naar het roode vaandee. P. Krasnow.

155. Царскіе брилліанты. Романъ Брешко-Брешковскаго.

156. На крестномъ пути. Романъ въ 3, ч. Ю. Елецъ.

157. Sowjet Spione. Erz. v. Lechner.

158. Spionage-Zentrale Brüssel. Von H. Binder.

159. Memoiren des Satans. Satyrischer Roman. Von Hans Hauptmann.

(Järgneb.)

KIRJATOOD VABAMÜURLUSE ÜLE.

160. Les Societé secrètes et leurs crimes par André Baron.

161. Le péril Maçonique en Suisse par William Vogt.

162. L'histoire pittoresque de la Franc-Maçonnerie par Clavel.

163. The Religion of Freemasonry. By Henry Wimper.

164. Das Verbrechen der Freimaurerei. Von A. Rosenberg.

165. Weltfreimaurerei - Weltrevolution - Weltrepublik. Von Dr. Wichtl.

166. Die Entente-Freimaurerei und der Weltkrieg. K. Heise.

167. Die Geheimgesellschaften und die Juden. Von Dasté.

168. Aus der Werkstatt der Freimaurer u. Juden im Österreich der Nachkriegszeit. Dr. F. Hergeth.

169. Die Verschwörung der Freimaurerei und Finanzmagnaten. Drei-Punkte-Verlag.

170. Die Freimaurerei, ihr Ursprung, ihre Geheimnisse, ihr Wirken. Mit 60 Bildern. Von Dr. Gregor Schwartz.

171. Hinter den Kulissen der Revolution. I. Teil. Léon de Poncins.

172. Judentum und Weltumsturz. II. Teil. Léon de Poncins.

173. Deutscher Adel und Freimaurerei. Von Schellendorff.

174. Массонство и русская революція. Г. Бостунича.

175. Vernichtung der Freimaurerei. I. T. Von General Ludendorff. (155. Tausend.)

176. Kriegshetze und Völkermorden in den letzten 150 Jahren. II. Teil. Von General Ludendorff.

Kõiki eelnimetatud raamatuid võib igauks otsekohe ise tellida järgmistelt kirjastustelt:

Hammer Verlag, Theodor Fritsch, Leipzig C., Querstr. 5.

„Ludendorffs-Volkswarte“ Verlag, München, Karlstr. 10.

Deutscher Volksverlag, Dr. E. Boepple, München.

Teistest kohtadest tellides võib ette tulla, et tellimine mõne juudi, jesuiidi või vabamürlase kätte langeb ja täitmata jäetakse ettekäände all — „otsas“ jne. Tellimiste kirjas tähendatagu ajakirja „Valvuri“ pääle.